

Tolden af virkelig Vin til et passende Beløb af Hensyn til Vinforfalskningen — om jeg maa bruge det Udtryk — for at undgaa at gaa til Bestemmelser, der kunde hæmme, om ikke ganske forhindre Forfalskningen af Vin. Dersom den forøgede Vintold kunde bidrage Noget til, at vi ved Siden af Bestemmelser, som hindrede Vinforfalskning, tillige kunde faae Bestemmelser, som hindrede Forfalskning af Levnetsmidler overhovedet, saa vilde jeg anse denne stærke Forhøielse af Vintolden for at være en Fordel mere. Der kan dog neppe være nogen Tvivl om, at vi hurtigt maa komme til Lovbestemmelser om Vareforfalskning, særlig om Forfalskning af Levnetsmidler, naar man ser hen til, i hvilken Grad disse Forfalskninger tiltage. Det forekommer mig altsaa ikke, at man desfra kan hente noget afgjørende Argument imod en Forhøielse af Vintolden, naar man ellers overhovedet mener, at dette er rigtig. — Et æret Medlem fra Denske, som er Medforslagsstiller af Vædringsforslaget under Nr. 6 (W. Petersen), gjorde den Bemærkning, at Sølvgløb formentlig maatte være forglemt ved Uarbejdelsen af Lovforslaget, og at denne Vare ligesaa fuldt som Mønne burde svare Told. Jeg skal ikke modsigte det ærede Medlem og heller ikke modsætte mig, at ogsaa Sølvgløb bliver bragt med ind under de toldpligtige Farvestoffer, men blot i Anledning af, hvad det ærede Medlem fremsøgte, gjøre den Bemærkning, at man ved Uarbejdelsen af Lovforslaget jo ingenlunde har stræbt hen til at faae saadant muligt alle Farver bragte ind under Toldbestatningen, idet man tværtimod har søgt at indskrænke sig til de Farvestoffer, som paa den ene Side kunde give noget Klækkeligt, og som paa den anden Side ikke voldte nogen Vanskelighed ved Toldbehandlingen. Det er altsaa ikke nok at sammenholde Farvestoffet „Sølvgløb“ med „Mønne“ med Hensyn til Værdi og Hæder, men man maa ogsaa spørge, om det er ligesaa let at kjende Sølvgløb, som det er at kjende Mønne fra andre Farvestoffer, der vedblivende skulde gaae toldfrit ind, og derom er jeg ikke ganske overbevist. — Med Hensyn til Positionen 7 skal jeg udtale, at dersom man formener, at Jordfarver skulde beskyttes, saa tror jeg dog, at man, fremfor at paalægge dem en Told af 1 à 2 Dre, maatte foretrække, enten at udsønde dem for sig selv eller ogsaa, ved at bringe dem ind under en anden Position, nemlig den laveste Position for andre Farver, at reducere det Hele lidt. Jeg kan ikke Andet end være enig med den ærede Ordfører for Flertallet i, at 2 Dre for Bundet af Jordfarve staar i et temmelig stort Misforhold til denne Vares Værdi, der som bekendt ikke er mange Dre værd pr. Pund. I Anledning af det foreliggende Forslag om Forandring i de Positioner, der angaa Frugter, gjorde det ærede Medlem fra Odense den Bemærkning, at det efter hans Mening kunde være

tilstrækkeligt, at man krævede Told af tørrede Frugter, medens man derimod lod friske Frugter gaa toldfrit ind — jeg tror, at det ærede Medlem søiede til: maaske med Undtagelse af Vindrue — men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at som almindelig Regel vil det dog maaske blive noget for kostbart for Statskassen at bringe dette Offer. Jeg skal henvise til, at en af Positionerne: „Friske Frugter“, nemlig den for Dranger, allerede nu giver henved 40,000 Kr. i Told med en Told af 3 Dre. Jeg tror altsaa ikke, at man saadan uden videre kan faste Brag paa den Toldindtagt, der kan hentes fra friske Frugter; det er i dette Dieblit noget ret Klækkeligt, og det bliver selvfølgelig Mere, naar man overensstemmende med Forslaget forhøier Tolden. Jeg har ikke liggende for mig i dette Dieblit, hvor store Kvantiteter der indgaa af de forskjellige friske Frugter, som nogle af det ærede Udvalgs Medlemmer foreslaa indbragne under Toldbestatningen, medens Andre af det ærede Udvalg foreslaa at stryge dem tilligemed et Par af de Frugter, der findes angivne paa selve Toldforslaget, saa jeg skal ikke udtale noget Bestemtere om Betydningen af overhovedet at følge det ærede Medlems Rante, kun at holde sig til tørrede Frugter, men at lade friske Frugter frit indgaa. Det forekommer mig, at Frugtolden i det Hele taget anbefaler sig derved, at den ligger paa en Vare, der dog ikke kan kaldes for nogen Livsformødenhed, men som man dog vistnok vilde kunne henregne til dem, der forbruges i Forhold til Forbrugseenen, og dernæst til en Gruppe af Varer, som have en Tendents til at strømme rigeligere og rigeligere ind her i Landet, ikke blot fordi Forbrugseenen stiger, men ogsaa fordi Kommunikationerne hidtil ere blevne bestandig lettere.

Jeg skal endnu kun gjøre en Bemærkning med Hensyn til den ærede Ordførers Opgjørelse af, hvor let der vil kunne staaes Kompensationer, selv om man ved Vedtagelsen af Vædringsforslagene, som ere opstillede, ikke helt igjennem fulgte det mere konservative Flertal, men ogsaa delvis fulgte Mindretallet, som f. Ex. naar man vil ind paa en fuldstændig Ophævelse af Trøtolden, der vil koste saadan Noget som omtrent 600,000 Kr., en fuldstændig Ophævelse af Skibsafgiften, der vil koste omtrent 400,000 Kr. mere, end som i Lovforslaget opgivet, og paa flere andre Punkter. Der er ganske vist ikke blandt de 10 Vædringsforslag, der særlig foreligge denne Gang, noget, med Undtagelse af Vædringsforslaget under Nr. 3, Vintolden, der har stor finansiell Betydning, men jeg har troet ligesaa godt at kunne gjøre Bemærkningen nu, som naar vi komme hen til de i finansiell Henseende betydeligere Poster. Den almindelige Bemærkning, jeg vil gjøre i Anledning af den ærede Ordførers Betragtning, er den, at det selvfølgelig er langt lettere at faste Toldpositioner overbord, end det er siden at finde